

Niet accepteren van kwalificaties

Een ander obstakel bij het vinden van een baan in het buitenland zijn de verschillende opleidingen, titels en functietitels. Heeft de Duitse apotheker echt dezelfde kennis als zijn Nederlandse collega? Hoe moet ik als werkgever de kwalificaties en ervaring beoordelen die een sollicitant uit het buurland in zijn cv beschrijft?

In Duitsland wordt onderscheid gemaakt tussen gereguleerde en niet-gereguleerde beroepen. Artsen, leraren, ingenieurs of advocaten zijn beroepen die onderworpen zijn aan bepaalde voorschriften met betrekking tot hun opleiding, vergunningverlening en uitoefening. Iedereen die één van deze beroepen in het buitenland heeft geleerd en het hier wil uitoefenen, heeft officiële erkenning nodig. Ook in Nederland gelden voor sommige gevaarlijke beroepen speciale eisen voordat bijvoorbeeld een Duitse elektricien of gasfitter hier mag werken. In het geval van niet-gereguleerde beroepen is het ter beoordeling van de werkgever om een in het buitenland voltooide opleiding van een sollicitant te aanvaarden.

Het moet voor EU-burgers gemakkelijker worden gemaakt om in andere Europese landen te werken. In juli 2005 heeft de EU-Raad de richtlijn betreffende de erkenning van beroepskwalificaties (Richtlijn 2005/36/EG) aangenomen. Volgens deze regels moeten de EU-landen beroepskwalificaties en ervaring wederzijds erkennen – en op een minder bureaucratische manier dan voorheen. De kwalificatierichtlijn is bedoeld om het benodigde beroepsniveau te waarborgen. Beroepsverenigingen dienen het bewijs te leveren van de verworven vaardigheden en hiervoor een samenwerkingssysteem op te zetten.

Ondanks de toegenomen inspanningen om het werken in het buitenland gemakkelijker te maken, blijft het nog steeds een zeer bureaucratische en soms dure aangelegenheid. Bij het verzamelen van links worden de websites van relevante instellingen vermeld, die kunnen helpen bij vragen over het onderwerp en de procedure. Afhankelijk van de branche waarin men wil werken, zijn er verschillende procedures en moet men contact opnemen met verschillende instellingen.

In december 2004 heeft de EU een kaderconcept voor beroepservaring in bredere zin aangenomen: de nieuwe "Algemene strategie voor de europass". De europass is een instrument om ervaringen in binnen- en buitenland te documenteren en te presenteren. Het bestaat uit verschillende modules zoals "Mobiliteit", "Europese CV" en "Talen". Het is de bedoeling om een algemeen beeld te geven van de kwalificaties en vaardigheden van individuen en om de vergelijkbaarheid in de Europese context te vergemakkelijken. De pas bevat bijv. inhoud, doel en duur van het specifieke verblijf in het buitenland.

De verschillende schoolsystemen vormen ook een belemmering voor grensoverschrijdende

mobiliteit wanneer werkende mensen samen met hun kinderen naar een ander land willen verhuizen. Dit treft echter minder grensforensen dan werknemers die met hun hele gezin naar een ander land verhuizen.